

Csongrád, Békásmegyér, II. Visegrád, Kömlőd, Majk, III. Putnok, V. Riusor; — *barbutellus* K. I. Budapest, Tisza-Alpár, V. Riusor, VI. Apatin; — *maxillosus* Klug. V. Riusor; — *vestalis* Fourcr. I. Budapest, Tisza-Alpár, II. Kömlőd, V. Riusor.

Melecta armata Panz. I. Budapest, Bekásmegyér, Félegyháza; — *luctuosa* Scop II. Kömlőd.

Crocisa ramosa Lep. et *truncata* Pérez. I. Félegyháza.

Nomophila fucata Panz. I. Félegyháza; — *verna* Schmied. I. Budapest; — *Schmiedeknechti* Schmied, — *rhenana* Mor. *distinctuenda* Mor. et. *armata* H. S. I. Félegyháza; — *femoralis* Mor. I. Budapest.

Blastes brevicornis Panz. II. Kömlőd.

Coeliorys afra Lep. I. Félegyháza; — *acuminata* Nyl. I. Budapest, Félegyháza; — *rufescens* Lep. I. Félegyháza, II. Kömlőd.

Stelis aterrima Panz. I. Budapest, Félegyháza, II. Kömlőd, III. Putnok.

Ferdinánd bolgár fejedelem lepkevadászaton.

Irta *Uhryk Tirudar*.

F. é. június havában barátomtól Kovács Ödön-től, nagy-
rőcezi tanulótól levelet kaptam, melyben Ferdinánd bolgár fejedelemmel való találkozását írja le.

Ferdinánd fejedelemről mint lepkésről sokat hallottunk és és olvastunk is már, mindazonáltal érdekes őt lepkevadászaton látnunk. Tudjuk, hogy a fejedelem minden évben nagy előszeretettel keresi fel magyarországi birtokát, a hol fesztelenül szentelheti magát a vadászatnak és lepkészetnek. A birtokához tartozó gyönyörű fekvésű Murányvár gyakran képezi a fejedelem kirándulásainak célpontját s a fentemlített találkozás is ott történt.

Erről azonban hadd szóljon a levél.

N.-Rőcze, 1905. június 25. én.

Kedves Barátom! Nevezetes napra virradtam ma. Hogy számodra még egypár *Apollo*-t is hozzak, ma délután neki indultam Murány várának. Fölértem a romok alatti erdőőri lakhoz, a honnan az egész völgyet végig lehet látni, melynek gyepes lejtője van. Az őrházhoz pislantok, hát látom az egész erdőőri familiát künnállani s a családfőt egy rozsgukkerhez csimpszekdni.

Jó napot kívántam nekik, mire az asszony, ki magyarul is tudott, kérde, hogy nem tudom-e, hogy a bolgár fejedelem itt van? — Már honnan tudnám, hogy erre van, mondtam. — Pedig itt van, ott fog lepkét a völgyben és ilyenkor nem szabad feljönni. — No, ha ott lenn van, akkor ide ugyan bajjal jön föl, feleltem, s nem oly nagy baj, ha fölmegeyk. — Hát csak menjen föl, de ne tessék sokáig maradni.

Föl is mentem a várba, de *Apol'o*-nak még hire sem volt s mérgemben eltölték ott lepkészve vagy másfél órát. Lefelé jövet látom, hogy jön ám a bolgár fejedelem, utána két szolga, az egyik egy fehér lepkehalóval a kezében. Eleinte nem akartam hinni szemimnek, hogy a csudába kerültek ezek ide föl. Hamarjában nem tudtam, elszeleljek-e innen, vagy eleibe menjek. Gondoltam már csak feleszavaram a hálomat és lejebb megyek, valami jobb helyen megállok s tűzök, a míg csak el nem zavarjak. Úgy is tettem s megálltam tőlük vagy 60 lépésnyire.

A fejedelem mind közelebb jött, én pedig csak úgy sandítottam feljűk a kalapom karimája alól, nem tudtam, hogy tudomást végyek-e már róluk, vagy nem. Midőn már csak 40 lépésnyire voltak, gondoltam észreveszem már s megeresztém a fedőmet amúgy beesületesen, mire Ferdinánd fejével biczentett.

Már csak 20 lépésnyire lehetek, mikor rám ordít tótul egyik kísézője, hogy „skagyeszi!?” (hová való?) Érteni értettem, de mondok ez igen dühösen ordítoz itt, jó lesz semmiféle nyelven se érteni. Hallgattam hát, de megint rám ordított, mire odakiáltottam, hogy hiába ordít, mert nem értek tótul. Erre magyarul kérdett, hogy honnan jövök s mit csinálok itt? — Csak körülnézni jöttem ide, feleltem. Azt mondja erre a fejedelemnek, hogy valami diák volnek s aztán nagy hetykén oda szól nekem, hogy tessék lemenni.

Erre már a fejedelem is megszólalt. „Ne menj, gyere ide“ s nagyot intett maga felé a karjával. Eleibe ballagtam, kalapomat a hónom alá csapva. „No, mit fogtál?“ s bele néz a gyűjtődobozomba. „Ah, egy *Lucilla!* igen érdekes, hol fogtad?“ Láttam, hogy talan jobban beszél németül, hát úgy kezdtem csörögni, a mi őt nagyon meglepte. Később a *Lucilla* föléledt és csapkodni kezdett szárnyaival. „Ah még nem halt meg?“ kérdé Ferdinánd. Nem — mondtam — s megnyomtam a csíptetővel.

A fejedelmet minden lepkém érdekelte, még a *Sibylla* is. Ő maga két L. *Populii* fogott, mindkettő szép példány volt, egész el volt velök telve, ő csak ezekért jött ide, mint mondta, mert L.

Populi csak ebben a völgyben akad. Nem is akarta elhinni, mikor mondtam, hogy a rózei patak partján jó csomót foghat össze.

Az *Appollo*-król is beszéltünk s nagyon csodálkozott, hogy én nappal fogom azokat, mert ő csak éjjel lámpással szedi a *Car-duus* nutansról.

Néhány *N. Plantaginis* is volt a dobozomban, s ezek közül egy kifogástalan példányt kegyesen elfogadott tőlem. Minutia tünet is megnézte s megjegyzé, hogy eflélékkel ő még nem foglalkozott. Végül kezét nyújtott és elváltunk. Lepke az idén kevesebb van mint tavaly stb. A viszontlátásig ölel

Ölön.

Különfélék.

Bogárcsapda. Normand K francia bogarász sokszor használt csalétket a bogarak fogására s azt tapasztalta, hogy kivált a *Histeridák* nem szállnak közvetlenül a csalétekre, hanem némi távolságban attól a földre ereszkednek s úgy mászva igyekeznek a kitett csalétekhez, vagy elszállnak, mielőtt meg lehetne őket fogni. Ehhez képest oly csapdát eszelt ki, mely a bogarak tovaszállását lehetetlenné teszi. Erre a célra nagyobb bádogedénybe tölcsért helyezett, mely az edényt szorosán elzárta és melynek alul elég bő nyílása volt arra, hogy a behulló bogarak be ne tönjék. Az edényt tölcsérestül a földre ásta és befödte ritka rostával, melynek közepére helyezte a kitett hullat. Az ennek bűze által odacsábított bogarak, a mint azt megközelíteni igyekeztek, a rostán át a tölcsérbe s abból az alatta levő edénybe estek, a melyből nem volt menekvésük. Egy éj folyamán száznál több rovar került így a csapdába; legtöbb volt a *Histerida*, de akadt sok *Dermestida*, *Staphylinida*, *Scarabaeida*, *Tenebrionida* és *Carabida* is. A csalétket macskák, tyúkók és eső ellen védendő, Normand ritka sodronyrácsossal vette körül és némi kis földellett látta el.

„**Antidustol**“ a neve oly chemiai praeparatumnak, mely sóp-résnél alkalmazva a porképződést lehetetlenné teszi, a mellet teljesen megtisztítja a padlót (felmosás nélkül, a mely fölösleges), tiszta, pormentes és ozonos levegőt állít elő, antiseptikus hatású, a bakteriumokat és káros rovarokat pedig elpusztítja. Kivált múzeumi